

14 ամիս կը յամենայ տոմերու քաղաքը: Համաճարակին դադարումէն յետոյ կը մեկնի Հոռոմ, ուր դարձեալ անյաջողութեան կը մատնուի: որովհետեւ ազգայիններ կը հակառակին. «Արք հակառակասէրք և բարիատեացք, կ'ըսէ Ծարեցին, գրգռեցին զմեծամեծ ժողովս՝ առ ի խափանել զայս գործ մեծ, որ և եղեւն իսկ»: Այնուհետև կը յուսայ օգնութիւն գտնել Ամսդերտամի հայ վաճառականներէն: 1658 Նոյեմբեր 27ին պայմանագիր մը կը ստորագրէ փորագրիչ Քրիստափոր Վան Դեյկի հետ, որ յանձն կ'առնէ պատրաստել հայերէն երեք տեսակ տառեր:

1660ին Ծարեցին կը սկսի տպել Ս. Ներսէս Ծնորհալիի «Յիսուս Որդիսն: Տպագրութիւնը չաւարտած՝ ծանրօրէն կը հիւանդանայ: Սկսուած գործին շարունակութիւնը ապահովելու մտահոգութեամբ՝ կը համաձայնի Աւետիս Ղլիջենց անուն հայ վաճառականի մը հետ, որպէս զի ընկերովի յառաջ տանին տպագրական ձեռնարկը, և իր մահուան պարագային, Աւետիսի առաջարկին համեմատ, տպարանը սեփականութիւն դառնայ էջմիածնի և Ուշի Ս. Սարգիս Վանքին, որուն առաջնորդն էր Աւետիսի եղբայրը՝ Ոսկան Վարդապետ:

Ծարեցիին մահէն յետոյ (1661), Աւետիս կը վճարէ տպարանի պարտքերը, որոնք հազար մարչիլի բարձրացած էին, կը վերջացնէ «Յիսուս Որդի»ի տպագրութիւ-